

Schriftlezing/tekst:

Schriftlezing: Titus 1: 1 – 4

Tekst: Titus 1: 4

Thema en punten:

Zegengroet

1. Bron 2. Rijkdom

Vragen:

1. (Voor de kinderen): De woorden van de tekst lijken op de woorden die in het begin van de kerkdienst worden uitgesproken. Ook aan het einde van de dienst wordt een zegen uitgesproken.
 - a. Waarom klinken steeds weer dezelfde woorden?
 - b. Waarom heeft de dominee daarbij zijn handen omhoog?
2. Paulus heeft geschreven over God 'onze Zaligmaker'. In de tekst zegt hij hetzelfde van de Heere Jezus Christus. Hoe kan dat?
3. Spreek denk eens door over wat ik ergens las: 'Genade is Gods reddend handelen in Christus en onderstreept dat verlossing komt als een vrije gift tot onwaardige zondaren.'
4. Wat zeggen de woorden 'barmhartigheid' en 'vrede' ons?

Om verder over na te denken (van dr. A. van Brummelen):

Ja maar, zegt iemand: wat is dan het teken, dat iemand het recht Gods, om hem te vergelden voor zijn zonde, werkelijk erkent? Dat teken is niet verre te zoeken. Het bestaat in de gewilligheid om uit genade gezaligd te worden. Gewilligheid moet er zijn. Van een gedwongen buigen onder de wil van God om ons uit genade te behouden, spreken wij niet. Evenmin bedoelen wij een roep om genade, waarbij men de kracht van het woord genade niet verstaat en in het wilde weg roept. Wie echt genade begeert, toont er mee, dat zijn hart gebroken is. Wat erkent hij er mee? Dat God volkomen in Zijn recht staat om de zonden aan hem te straffen. Hier moet men tot de laatste stap doordenken. Er blijft in ons boze hart altijd de gedachte leven, dat God toch schuldig zou zijn aan Zichzelf om genade te bewijzen. God is toch Liefde? Moet barmhartigheid niet triomferen over het recht?

Pas wanneer deze waan, die met God de Rechter niet rekent in ons verstoord is, zijn wij ten volle vernederd. Het komt ons vóór, dat wij op deze zaak de klemtoon moeten leggen. Vernedering is voor ons noodzakelijk. Wij ontmoetten eens iemand die in de angst van zijn ziel telkens van omstanders te horen kreeg: houd toch moed, want God is liefde! Deze man antwoordde daarop steevast: God zou ook liefde zijn, hoewel Hij mij zou verdoemen. De goedkope waan dat "God toch Liefde is", is het laatste toevluchtsoord van onze hoogmoed. Die waan is lang niet zo onschuldig als wij denken. Weet u waarom niet? De vrucht van de goedkope genade rijpt allerwege in de gemeenten. Duizenden redeneren op deze manier: "Als er een God is, dan moest Hij liefde zijn. Nu zien wij echter enkel ellende om ons heen. Daarom geloven wij aan geen God, anders zou Hij de ellende uit de wereld wel wegnemen".

Een goedkope genade doet het recht van God in de prediking vervagen. De gewetens worden dan niet meer door het oordeel getroffen. De zielen beven dan niet meer voor het recht van de Heere. De zielen breken niet. Dat mag zo niet blijven. Anders baant men de weg voor het ongeloof. Een ongebroken mens leeft gemakkelijk zichzelf dóór en voort. Maar een gebroken mens vraagt naar de genade van God. De reformatie heeft het recht Gods naar voren gebracht. Het humanisme komt voor de soevereiniteit van de mens. Naar ons oordeel is de kern van de geestelijke strijd van onze dagen op dit verschilpunt terug te brengen.